

на приличието и на литературната скромност, и ще ся помъчимъ да не измѣнимъ на думитѣ си.

„Какво ще удобряваме и какво не — туй ще видятъ читателитъ отъ самия вѣстникъ. Едно нѣщо ясно сме си турили на умътъ, то е да отстояваме съ слабитѣ си сили, щото България да си остане за насъ Българитѣ, а не за люцкитѣ хора, и щото нашата независимостъ и свобода да си останатъ непожтнати, тѣй щото, при тѣхнитѣ добрини и ний да можемъ да прокопсае, да ся развиемъ и укрѣпимъ. За туй, нашето вѣстниче, като българско, прѣди всичко ще му бѣждѣтъ мили българскитѣ интереси, и тѣхъ то ще ся мѣчи да защищава, а послѣ ще защищава и славянски интереси и общечеловѣчески интереси, при всичко че, както казахме по горѣ, гласецътъ му е малко слабичакъ, нѣ всѣ пакъ ако му минатъ и тѣзи въпроси, не ще ся откаже двѣ думи и върху тѣхъ да продума.

„Заарата е много притѣглила за свободата на отечеството, и тя има своитѣ мощи и святини, а нейнитѣ мѣченици и страдалци сж безчисленни, за туй не вѣрваме, че ще ся намѣри чловѣкъ въ Заарата, който да иска да измѣни на интереситѣ на тѣзи толкози скѣпа намъ свобода. Имаме, наистина, партии, а че безъ партии държава и неможе, нѣ ний обичае да ся ласкаемъ че тѣзи партии нашитѣ стѣграждани сж ги основали и държатъ на вътрѣшни основи и расправи, и че когато дойде работа да ся намѣри въ опасностъ съществуванieto ни, като независимъ народъ, то тѣзи партии, ще ся постараятъ да работатъ еднотушно за отстранение на тѣзи опасностъ, отъ гдѣто и да иде тя, и ще забравятъ на минута своитѣ лични дертове, за въ полза на страждущето отечество или поне обичае да вѣрваме, че нашитѣ хора сж до толкова патриотични, щото ако би и да не пожелаатъ да взематъ дѣятелно участие, за сега въ сѣдбинитѣ на отечеството, то поне не ще иматъ легкомислието да ставатъ вътрѣшни недоброжелатели на татковината си, и да съдѣйствуватъ на вълнения и тревоги, които могатъ да бѣждѣтъ полезни само за чуждитѣ интереси, нѣ не и за българскитѣ. Нашето вѣстниче ще се старае да не дразне и раздухва мѣстнитѣ страсти, защото е твърдо убѣдено, че не въ туй състои, въ сегашно врѣме, спасението на страната, то ще ся помъчи, до колкото му иде отржки, да разисква въпроситѣ хладнокръвно и безъ раздражение, защото, казватъ, че хладнокръвieto било много полезно въ опаснитѣ и мѣчни минути, тѣй като само